

BUDAPESTA
15 Aprile st. v.
Dumineca 27 Aprile st. n.

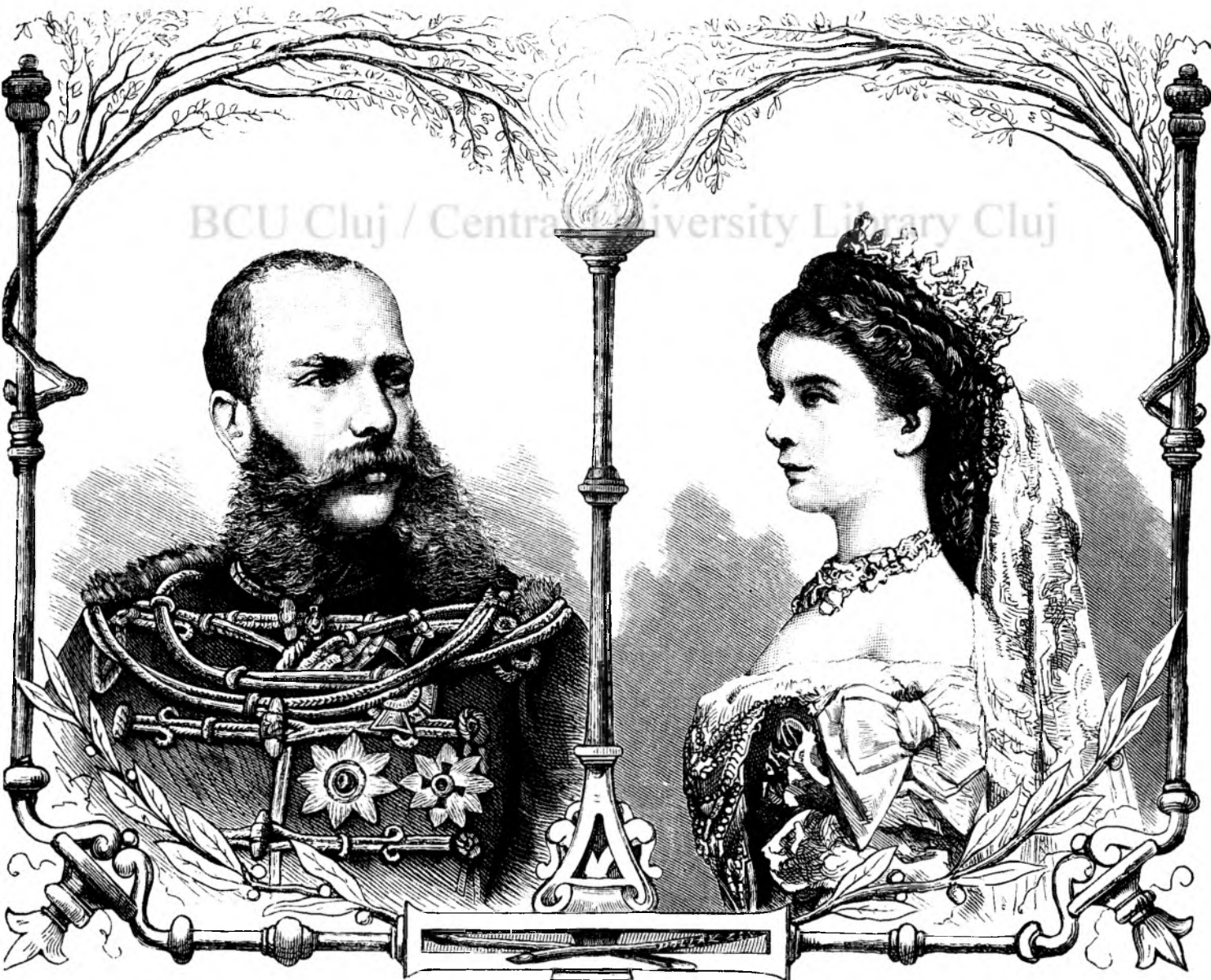
Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 28.

ANULU XV.
1879.

Pretîulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

LA NUNT'A DE ARGINTU A MAJ. LOR.

Regele Francisc Iosif I.

Regin'a Elisabeta.

S u l t a n i t ă .

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Scen'a V.

Dimbovitianu și Smaranda.

Smaranda : (Întra cu mânia.) Bine, că în sfinșitu te gasecu!

Dimbovitianu : (La o parte.) Iéta că înca dēns'a începe sē me dascalēscă. O! muieri, muieri!

Smaranda : De eri te totu cautu însedar. Unde ai petrecutu aséra?

Dimbovitianu : Unde? (La o parte.) Înca ea me întreba! Ce cutezare orba! Se vede, că nu are nici ideia, că eu sciu totul.

Smaranda : Da, unde?

Dimbovitianu : Am fost la teatru.

Smaranda : Ah! Fără mine?

Dimbovitianu : (Cu alusiune.) Numai asiă pe neașteptate m'am dusu. Cine-va m'a facutu atentu în momentul din urma, că are sē se jōce o piesa interesanta. Si în adeveru nu m'am însielatu. Pies'a fōrte m'a emoționatu. Dar tu nici nu esti curiōsă sē scii ce s'a jucatu?

Smaranda : Ce-mi pasa mie ori ce s'a jucatu!

Dimbovitianu : (Cu alusiune.) O tragedia întitulata : „Consōrt'a necredincioasă.“ Si trebuie sē-ti marturisescu, că rolul consōrtei a fost jucatu cu multu succesu. Comediant'a care l'a interpretatu a fost fōrte naturală; se vedea, că vorbește din ânima. (La o parte.) Credu că i-am datu destul sē me 'ntieléga.

Smaranda : Si-apoi?

Dimbovitianu : Si-apoi? Dar nu-i destul atâta?

Smaranda : La ce?

Dimbovitianu : La . . . (La o parte.) Dar iéta că eram p'aci sē me sclintēscă din minte, si sē-i spunu totu. Nu, nu-i voiu descoperi nimica. Sânge rece! Si sē fimu cu precauțiune!

Smaranda : E bine, la ce?

Dimbovitianu : La aceea, că pies'a ce mi s'a înfașisiatu sē reiēsa cătu de bine, si că toti barbatii însorati sē încépa a-si perde încrederea în soșile lor.

Smaranda : Ah! ah! ce vorbești! Va sē dîca, va fi fost unu ce înfricosiatu!

Dimbovitianu : Da, da. Si totu-odata fōrte gelnicu. (La o parte.) Înca își bate jocu!

Smaranda : Ce bine dara pentru tine, că între toti barbatii singuru ai pututu sē remâni cu ânima liniscita!

Dimbovitianu : Nu sciu.

Smaranda : Ce nu scii?

Dimbovitianu : Déca am pututu remâné liniscitu séu ba?

Smaranda : Speru, că pân'acuma n'ai avutu nici o cauza, care sē te îndreptatiēscă a-mi respunde atâtu de suspectu.

Dimbovitianu : Pân'acuma nu. Înse . . .

Smaranda : E bine, ce „înse“?

Dimbovitianu : De eri încōce credinț'a mea a cam începutu a siova!

Smaranda : Nu mai dîce! Si anume pentru ce? déca-mi este iertatu sē te întrebu.

Dimbovitianu : Penrru că scen'a ce mi-a înfașisiatu pies'a de-aséra m'a pusu pe gânduri si mi-a clatinatu cu totul temeiu credinției. (La o parte.) Acuma dōra si dēns'a me va întielege. Mai apriatu nu potu sē-i vorbescu.

Smaranda : Frate, începu a nu te întielege. Asiă

vorbe din gur'a ta n'am mai auditu. Par că de-odata ti-aru fi întratu niște gargauni în capu.

Dimbovitianu : În adeveru, mi-a întratu ceva în capu, ceea ce mai de multu nu eră acolo. Acestu ceva se numesce „deșteptarea.“

Smaranda : Ba numesce-se diu „întumeçime.“ Precum vedu, mintea ta s'a cam tulburatu. Ti-a întratu ceva în capu, si totusi esti mai necompletu decâtu mai nainte, căci acuma — precum vedu — îti lipsește o dōga.

Dimbovitianu : (La o parte.) Din necredincioasă, iéta-o si obraznica! (Cu voce nalta.) Vorbele tale insultatōre me convingu din ce în ce mai multu, că nu me însielu.

Smaranda : În ce?

Dimbovitianu : În . . . în . . . în esperinț'a mea trista.

Smaranda : Ce esperinț'a?

Dimbovitianu : Cea de-aséra.

Smaranda : Dar ce s'a întēmplatu aséra?

Dimbovitianu : Si înca me mai întrebi?

Smaranda : Dar cum sē nu întrebu?! Eu nu sciu nimica ce s'a întēmplatu aséra, căci am statu acasa; dar tu dîci, că ai fost la teatru, si că acolo ai vedutu acelu lucru înfioratoru si gelnicu, care ti-a seliutitu mintea, încâtu nici nu scii ce vorbești. Ardi-a-o focul, comedia! Mai multu sē nu mi te duci acolo fără mine!

Dimbovitianu : Dar si tu ai fost acolo.

Smaranda : Eu?

Dimbovitianu : Da, da.

Smaranda : Dar ti-am spus'o deja, că am statu acasa.

Dimbovitianu : Rogu-te nu te prefacc! Tōte sânt însedaru. Eu sciu . . .

Smaranda : Ce scii? Spune-mi-o în sfinșitu!

Dimbovitianu : Tōte.

Smaranda : Tōte, tōte! Dar spune-mi si mie ceva din acele multe de tōte, ce dîci că la scii!

Dimbovitianu : De ce sē ti-le repetu? Tu le scii mai bine decâtu mine, căci tu ai jucatu rolul de frunte în acea piesa!

Smaranda : Precum se vede, nu ti-su tōte oile acasa. Me temu sē nu ajungi la Balamucu.

Dimbovitianu : Nu te teme! La începutu mi-a parutu cam reu, m'a ranitu pâna 'n ânima necredinț'a ta; dar apoi m'am predomnitu. Ffi liniștita, nu voiu face scandalu! De acuma înainte îmi voiu schimbă si eu purtarea, precum o meriti. atâta totu!

Smaranda : Atâta totu? Ba nu va fi destul atâta? Eu adeca sē ascultu insult'a ce-mi faci si apoi — nevinovata ce sîm — sē tacu? Sē me multiamescu cu atâta? Ba! Trebuie sē-mi dai socotéla de vorbele-ti nerumegate!

Dimbovitianu : Tu esti pecatōs'a, si eu sē-ti dau socotéla?

Smaranda : Pecatosu esti tu!

Dimbovitianu : Dōra pentru că din întēmplare am fost de față la fără-de-legea comisa de tine?

Smaranda : Fără-de-lege?

Dimbovitianu : Dar ce este aceea, când o muere cu barbatu legiuita si iubitoru face declarațiune de amoru unui strainu?!

Smaranda : Cine a facutu?

Dimbovitianu : Tu.

Smaranda : Nu-i dreptu.

Dimbovitianu : Dar te-am vedutu cu ochii.

(Va urmă.)

IOSIFU VULCANU.

Sultan Ahmet.

(Victor Hugo : Les orientales.)

Între Juana grenadin'a,
Ce totu cânta 'n veselie,
Ahmet striga plinu de doru :
— Asiu dá pentru veșnicia
A mea țiera pe Medina,
Medina pe-al teu amoru !"

— Crestinu fă-te, sublimu rege !
Căci ar fi să pângarescu
Voluptatea ce-am aflatu
Pe-unu bratiu turcu si desfrânatu.
Nu voui face-o făr' de lege :
Eu destul pecatuescu !"

— Juru pe salb'a cea bogata,
Ce porti, scumpa adorata,
Pe grunazul de zaharu,
C'am să facu ce ție-ti place,
De-mi dai voia de a face
Salb'a ta unu sfântu altaru ! . . ."

PETRU V. GRIGORIU.

Maritata si totusi fără barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming —

(Urmare.)

Ea sciea pré bine, că elu nu pôte să se cunune cu Lady Edith, ce înse îl putea împedecá a nu o iubi ? Paulina deveni nelinistita, si lumea deducea, că i pare reu că a abđisu marquisului de Heatherland.

Oh, câtu doria ea de multu, să-si afle pe muma ei si să parasésca pentru totu-de-una Angli'a si pe elu !

În o dimincia află ea pe tatalu ei în o iritațiune suprema.

Locul unde erá Olivia se descooperi si elu ținea în mâna o adresa.

Institutul concerninte erá deplinu onorabilu si Lady Charteris întru atâtă restaurata, câtu în totu momentul putea pași ierasi în vietia.

— Tu, Paulino, să plecî îndata la Cheswik, — duse tatalu ei, — si să te pretendeli directorului de acolo cá fiic'a tramisa de Sir Hugo. Iéta aci o epistola, în care este espresa rugarea să-ti predeie sub scutul teu pe Lady Charteris, nepermitându-i lui Sir Hugo gurstările sanitare a veni însusi dupa ea. Folosesc atunci primul trenu la Lincolnshire si du-o la Ulrich Mason. Eu iti voui urmă îndata. Pe cale o preparédia la sosirea mea !

Dupa câteva minute plecá Paulina la gara.

Problem'a ei erá usióra. Directorul ceti epistol'a si o conduse la Lady Charteris.

Anim'a tinerei dame batea repede. Nu cumva o va tradá însasi muma ei !

— Mam'a nu m'a vedutu de multi ani, — se adresa ea către directorul, — avé-vei dta bunatatea a-i spune că eu süm aici, si să ne lasi singure a ne întelni ?

— Cum poftesci.

Elu o conduse în o chilia amicabila. Nu avu multu de așteptatu. Dupa câte-va minute se deschise usi'a, si mam'a cu fiic'a ei statura fația 'n fația.

Cei siese ani în cas'a nebulilor si-au lasatu ur-

mele lor. Fația Oliviei erá palida mortala, perul auriu albise, si ochii ei cei negrii priviau spariosi si umiliti.

Tresarindu statü ea în usia, ea nu cunoscu acea fiintia înalta.

— Acést'a nu e Mathilda, — siopti ea ; — cine e acést'a ?

Paulina o îmbracisii si privii amabilu în ochii ei.

— Eu süm Paulina Lisle, si tu esti serman'a si iubit'a mea mama. Nu me tradá ! Voiescu să te ducu cu mine, Sir Hugo nu scie despre acést'a nimicu. Nu întrebá acum nimicu, fi liniștita, si grabescu să plecâmu, totu momentul este pretiosu. Directorul crede, că süm fiic'a lui Sir Hugo, si lasa să eréda, tu înse te moderéza déca voiesci binele nostru !

Olivia erá mai liniștita, decâtu ce a speratu Paulina.

— Aștepta-me aici, — duse ea.

Nainte de espirarea unui patraru de óra, ea se rentorse însoçit de directorul.

— Dsióra ! Lady Charteris e restaurata deplinu, — observá acela ; — am împartașitu acést'a lui Sir Hugo înca nainte de câte-va septemâni si așteptam sosirea lui în tóta diu'a. Ce dispuni în privinti'a bagagiului ?

— Lasa-le acele de asta-data ! Sir Hugo are de cugetu să te cerceteze țilele aceste, si atunci va regulá tóte.

Directorul le însoçi pâna la trasura si ajutá dsiórei Charteris a se suí.

Dupa unu momentu ele parasira acelu institutu, carele a fost pentru Olivia siese ani de țile o închisóre.

Paulina îmbracisii pe acea fiintia debila.

— Tu esti iritata si atacata, scump'a mea mama ; acum înse tóte se vor îndreptá spre bine. Si cine credi tu, cá mi-a spusu, unde esti ? Tatalu meu.

— Tatalu — teu !

— Da, Robert Lisle, soçiul teu legalu.

Olivia își încrucisii mânilé si cercá a vorbi, înse nici unu cuventu nu ieși de pe buzele ei palide.

— Traiesce înca Robert al meu ? — siopti ea dupa unu momentu.

— Da, scump'a mea mama, si elu vine să te reclamedie.

Unu țipetu usiöru.

Paulina o strinse câtra ea mai intimu si i sarutá totu înca palid'a fația.

— Serman'a, iubit'a si maltratata mea mama, da, elu vine.

— Elu e aici ! — strigá Olivia.

Paulina o strinse în tacere si mai tare la peptul ei.

— Oh, spune-mi, Paulino, este Robert al meu aici ?

— Da, elu e aici, si nimenea nu ve va puté mai multu despartí.

Cá leșinata cadü serman'a înderetu.

— Stapânesce-te, scump'a mea mama, — o rogá Paulina, — noi trebuie să caletorimu la Lincolnshire, si nu ni este iertatu a ne oprí nici unu momentu. Invellesce-te, cáci nu se scie, cu cine putemu să convenimu la gara.

* * *

În urmarea însușirilor caracteristice, cari influinția supra esistintei nóstre a tuturorora, Sir Hugo decise chiar în acea țilă să-si aduca pe nefericit'a sa soția din o închisóre în alt'a.

(Va urmă.)

S A L O N U

Calindarul septemănei.

Dumin.	15	27	G. 3 d. P. miruprtat. s. ap. Arist.
Luni	16	28	ss. mm. Agapia, Irina, Chionia.
Marti	17	29	s. st. m. Simeon, c. p. Acaciu.
Mercuri	18	30	c. p. Ioan, s. m. Sava Goției.
Joi	19	1	c. p. Ioan, s. st. m. Pafnuțiu.
Vineri	20	2	cc. pp. Teodor, Anastasiu.
Samb.	21	3	ss. st. mm. Ianuariu, Teodor.

Pascile în Seraievo.

De si departe de vetrele noastre parintiesci, si noi ostasii români din Bosnia serbaramu Pascile. Dati-mi voi'a, dle redactoru, se schitezu pe paginile „Familiel” serbarea noastră!

Neobositul nostru capelanu, parintele Alesandru Munteanu, ni-a facutu serviciul dumnedieescu în totu postul, în biserica cea mare slava, unic'a zidire mai spaciôsa si cu gustu în totu orasiul acest'a. Acolo poporul ne așteptă cu bucuria, căci totu-de-una rămănea încântatu de corul vocalu compusu de ostasii nostri români.

Joi în septemân'a cea mare, când ceremoniile se facura în limb'a slava, două din cele 12 evanghelii s'au cetitu românesce, ceea ce dede ocaziune si acelora cari în decursul postului nu aușisera limb'a noastră, se audia si densii idiomul românescu. Asemene se ceti si în vinerea mare.

Slavii, séu mai bine sêrbii, cari, sub jugul turcescu, în decursu de secolii nu se putura bucură de libertatea cultului lor, fure cu atâtu mai placutu surprinsi de frumseti'a chorului nostru vocalu esecutatu cu precisiune. Celu mai mare efectu înse îl facu cvar-tetel nostru în diu'a de Pasci deminetti'a, când cu unu acordu sonor s'a strigatu în limb'a slavena : „Hristos voscres!” si când apoi noi tota liturgi'a Pascilor o cântaramu în limb'a sêrba.

De si datinele si functiunile bisericesci sânt totu acele, totusi chipul esecutării la densii aréta o deosebire destul de considerabila. Celebrarea, cântarea lor e pré monotóna si traganatóre, fara séu cu pré puçina inspirațiune provenita din óresi-care cântare, ceea ce urméza de acolo, că ei nu posedu ómeni pentru biserică, precum dicemu noi „dascali”, destul de instruiti. Biserica la ei se afla mai multu sub influinti'a idiomului grecescu, avéndu ei totu-odata în fruntea bisericeii lor unu mitropolitu grecu.

Ei au si începutu a se organizá bisericesc, adoptându si chorul, si voiescu a formá unu eparchiatu distinsu pentru Bosnia si Hertiegovina; dar pâna la realisarea definitiva va mai trece multu timp, neavéndu ei de ocamdata mijlócele necesarie.

Biserica cea mare, despre care vorbescu mai sus, e o zidire mai nóua, în care pe timpul turcilor nu erá permisu se se faca serviciul dumnedieescu. Acesta erá toleratu numai în biserica cea mica, care înse nu e decâtu o casa de totu simpla, fara turnu si fara clopote. E bine, biserica cea mare ofere o vedere interesanta. Deja de departe, de pe munti zaresci cele cincii turnuri ale ei, dintre cari esceléza celu din mijlocu dela pórtă, înzestratu cu unu chipu de orologiú. Ensasi biserica e situata într'unu locu fôrte potrivitu si atrage atentiunea tuturor caletorilor. Interiorul e frumosielu, spaciul destul de mare si arangiamentul iconelor altarului e facutu cu gustu.

Dupa miédia di la 3 óre se facu vecerni'a. Aice cei mai multi au fost numai ómenii adunati de pe sate; cari, neavéndu nicairi în întreg'a Bosnia biserici, s'au pornitu de câte vr'o două séu trei díle înainte, toti calare si aprovisionati cu tóte merindele, pentru că se asculte serviciul dumnedieescu si se petréca o dí două în „orasiul cel mare si sântu.” De ai fi statu afara de orasiu, ai fi vedítu dróie de femei si fete, apropiându-se calare pe cai si catari, iér barbati si flacái vinindu pe jos si tinéndu frêul. De mirare erá se vedi, cum întreceau fetele si nevestele pe barbati în calaritu.

Dupa vecernia am fost invitatu cu alti doi, unu sergentu major si unu sublocotenu, la unu ciocu sêrbu pe serbatori. Primii cu bucuria invitarea, avéndu speranti'a se vedu unele datine de serbarea Pascilor. Si iéta ce esperiai!

Dela pórtă, precum li e datin'a, elu ni-a primitu si ne-a condusu în lăintru cu multa ospitalitate, dicéndu-ne : „Molim! isvolti gospodine!” Trecuramu ántăiu o pórtă, apoi a dóu'a, si în fine a trei'a, tóte trei la câte unu zidu deosebitu si destul de întarítu, încátu ti-se parea că esti în vr'o mica fortaretia. Astfel sânt provediute mai tóte casele d'aice; dar celu puçinu unu zidu cu pórtă are fia-care. În câtu privesce casele, a-ceste sânt facute din o mestecatura de lutu negru séu galbeuu, uscatu în forma de caramida, întaritu la olalta cu lemne.

Dupa ce întraramu, ne-a pusu se síedemu pe o laviti'a ce din întemplare se aflá acolo, căci paturi, mese si scaune nu gasesci în casele bosniacilor, ci numai unu felu de divanu la parete în totu giurul odăii. Acestu divanu e de scânduri, cá unu podium, pe care apoi se punu totu felul de lucruri, chiar si scumpeturi; dar déca vrei se síedi pe elu, trebuie se te arunci jos.

Dupa ce ne-amu pusu se síedemu, iéta că ni-a eșitu cu o mésa înainte. Mai ántăiu ni-a pusu unu dularasiu mititelu în optu muchii în form'a unui pristolu micu din biserici, si pe elu o tabla rotunda asemenea unui fundu de bolobocu. Ne-a cinstitu cu rachiu, sliboviti'a, productiunea lor propria. Apoi ni-a datu de gustare, cá pe la noi, carne budita, slanina, brândia si o strudla cu carne în locu de pasce, în fine unu felu de colacu ce avea fôrte mare asemenare cu o simpla pâne, tóte aceste pe taiere (farfurii) de cusutoru fôrte mititele.

Dupa esperinti'a ce am facutu si în alte locuri, ei nu îndatinéza se faca felurite copturi si colaci. iér pasce n'au de fel; numai la cei mai de frunte se face unu fel de colacu, dar fôrte mititelu, coptu numai în untura. În privinti'a lucsului în traiu ei nu facu nici unu escesu, numai cei mai bogati se servescu mai multu si de unele zacharicare. Déca cineva vine la ei în ospetie, dar numai aceia pe cari i-a invitatu, dupa ce l'au primitu cu unu slibovitiu si cu unu strudl cu carne, i dau si colacul mititelu coptu în untura cu unu ou rosú. Ast'a e datin'a, si celu ce primesce aceste daruri, are se scia, că i s'a facutu mare onóre.

Într'aceste betránul din casa redicá pocalul si îl închină în sântatea Maj. Sale si a noastră cari i-anu scosu din iadul turcescu. Si atunci toti, pâna la copilul celu mai micu, repețira cá din o gura „Jivio!” De aci încolo petrecerea noastră decurse în veselía, căci ei sânt fôrte ospitali.

Mai cá uitai de domniștór'a casei. Dar ce se dicu? Ea erá fôrte sfiosa. Stá retrasa în despartieméntul ce serviá de bucataria, în antișiambra, si viniá puçin în cas'a unde ne aflamu noi, pe unde avea ceva de lucru. Puteamu înse vedé, că bucuos s'ar fi aretatu

dens'a mai cutezătoare în conversare si petrecere cu noi ; dar datinele lor nu-i permiteau acest'a.

Pe timpul turcilor ei se acomodaseră datinelor turcesci, cari nu primescu chiar pe nimene în casele lor. Locuinti'a fia-carui turcu e unu sacro-satum, împresurata cu ziduri grozave de late, prin cari ochiul nu strabate ; înca si ferestile sânt astupate. Fetele cari au trecut de 15 ani, numai decâtu au sè devina mumie învelite, cá si tóte femeile maritate, când au trebuinti'a de a eşi la drumu. Dela 15 ani în sus, fetele si femeile sânt conservate cá nişte comori nepretiuite, în nişte odâi cu totul închise, ba chiar întunecóse ; fia-care femeia séu féta trecuta de 15 ani are odai'a ei separata, ceea ce înse e o adeverata închisóre, càci chei'a odâii se afla în mân'a barbatului.

Domnisiór'a despre care vorbíi, erá destul de placuta, avea o frumsetia ce o produce numai zon'a sudului. Ea te-ar fi încântatu si mai multu, déca nu o diformá îmbracamintea, dar portul acesta nici decâtu nu e frumosu. Léta-1 ! Ea avea o fusta, cosuta jos la olalta cá pantalonii si legata la picóre ca nişte caltiuni. Nici lor nu le cam place portul acesta, càci cele mai multe fete si femei si-au parasitu portul, îmbracându cela al civilizatiunii, cu care — firesce — e în legatura si óresi-care cochetaria. Bosniacele facu progresu !

Dupa ce ne petrecuramu vr'o dóne óre, ni luaramu remasu bunu. Ei ne petrecura iérsi pâna la pórtá.

Luni, fiindu timpul mai frumosu, avuramu oca siune sè vedemu graciósele díne ale orasiului, cari — parasindu pe aceste díne datinele de retragere — aparura în nişte toalete modernisate, o séma cu fesu, altele fara fesu pe capu, pe la portile caselor, ori scoteau capsórele din ferestile palaturilor lor de nimfe, privindu la drumu afara, unde publicul se preumblá.

Erá unu ce pitorescu sè privesci acele strade, pe cari undulá unu publicu atâtu de coloratu si variatu, în asiá multe feluri de porturi nátionale. Aici vedeai oficiéri si ostasi din feliuritele regimente ; din colo grupe de femei si barbati de pe la sate cu o bogata varietate de costumuri nátionale, cu o adeverata maestria a cosuturilor de camesi ; iérsi din cóce mai multe copile în feliurite coloru, cá totu atâte grupe de flori în primavér'a frumósa, ce se lasau a fi admirate de ochii privitori ; iér dincolo càrduri de cai si calari cu pré maretiele si interesantele lor calaritóre.

Pe tóte feciele puteai ceti bucuri'a cea mai mare ; pretotindene se audieau esclamári de placere. Erá o adeverata serbatóre.

A trei'a dí satenii se departara. O clasa mai nobila si mai cu gustu în alegerea toaletelor si a îmbracamintelor aparú la biserica, unde a celebratu énsusi mitropolitul Antim, cu asistintia de 15 preoti, între cari se aflá si parintele capelanu al nostru dl Alesandru Munteanu. Corul vocalu militaru al regimentului Kellner, constatoru din membrii români, a încântatu si de asta-data pe crestinií adunati.

Asiá petrecuramu noi Pascile.

ISIDOR IESIANU.

Serbarea nuntii de argintu.

Viena 21 aprilie.

Primirile din díu'a prima, adeca de adi, despre cari v'am scrisu pe scurtu, de si s'au facutu cu multa pompa, totusi prin atitudinea Maj. Lor au luat unu caracteru asiá dícându familiaru. Întrarea s'a facutu

prin asiá numit'a „Diplomatenstiege“, si primirile au decursu în sal'a de marmore.

În mijlocul frumósei cadre, Maj. Lor regele si regin'a steteau fara vr'unu însemnu al puterii, nefúso-giti de oficiali ai curtii ; monarcu nu erá nici macaru în gala mare.

Toalet'a reginei erá fórté simpla. Maj. Sa avea o roba de faille crém-albu, fara şlepu lungu, dar decorata cu o nişte dantele fórté frumóse, comandate a-nume din Boemi'a.

În acelaşi timp locu-tituriul tierii, cá represintantu al Maj. Lor, a primitu felicitárilé si adresele de loialitate ale sociétátilor de învetiámentu si ale corporatiunilor amploiatilor de statu.

La 10 óre marsialul a primitu deputatiunea primarilor comunelor din Austria-de-jos, cari i înmanuara o adresa dela 7500 de comune ; la 10 si 1/2 fu primita o deputatiunea din partea a 50 de orasie si sate din Austria-de-jos.

Viena 22 aprilie.

Primirile din díu'a a dóu'a, adeca de adi, s'au facutu în sal'a cea mare de audientia. Şirul s'a începutu de càtra episcopatul austriacu, în frunte cu celu mai betránu episcopu cardinalul Schwarzenberg ; episcopatul se înfaçisíá în carosse de statu fórté pompóse.

Apoi urmara deputatiunile casei domnilor austriace si a casei deputatilor cu presiedintii lor, si represintantii provinciilor si orasielor austriace.

Marsialul înmanuá adresele de felicitare ale orasielor si comunelor din Austria-de-jos, pe cari le primise în díu'a precedentá.

Apoi fu primita deputatiunea consiliului municipalu al orasiului Viena, condusa de primariul si de ambii vice-primari, cari înmanuara o adresa splendidu pregatita.

În urma fure primite deputatiunile camerei de comerçiu, a bursei, a reuniunilor industriale si a véntorilor în costumu de gala.

Stradele resiedintiei, si anume Kohlmarkt, Opernring si Kártnering sânt deja decorate serbatoresce cu stéguri, însemne, ghirlande, tapete si buste de ale Maj. Lor.

Viena 23 aprilie.

Represintatiunea festiva la archiducele Carol Ludovicu. Un'a din cele mai stralucite festivitáti ale serbárii de acuma este cea arangiata aséra în palatul archiducelui Carol Ludovicu. A fost o frumósa ideia a archiducelui numitu, fratele mai mare al regelui, de a represintá prin tablouri víue cele mai importante momente din istori'a familiei Habsburg-Lothringiane.

Pictorii Angeli, Gaul si Makart facura schitiele tablourilor ; costumele, încátu acele nu erau costume originale din secolii trecuti, s'au facutu sub supraveghiarea pictorului Gaul ; tóte clenodiile, armele, juvarele, fure scóse parte din Schatzkammer si din colectiunea Ambrasa, parte din Arsenal.

Directoru Jauner fu însarcinatu cu conducerea scenica ; si archiducele Carol Ludovicu a supraveghiatu de mai multe luni la esecutarea tuturor amenunçimilor. Music'a acompaniatóre pentru tablouri fu compusa de Hellmesberger de dupa motive din timpurile în cari jocau acele tablouri, si fu esecutata de 12 musicanti ai capelei de curte, sub conducerea lui. Poesi'a festiva, prologul, epilogul si întroducerea esplicatóre la tablouri, fu compusa de profesorul Weilen, carele — la dorinti'a espresa a archiducelui — énsusi le-a si cetitu.

Numerul publicului privitoru s'a urcatu numai la 23, compusu numai din membrii familiei domnitore si din principii straini, cari petrecu cá óspeti la curte. Toti siedeau pe o estrada, în mijlocul careia se aflau doue foteluri, în cari ocupara locu Maj. Lor, cari se înfaşisara la 7 óre, când apoi represintatiunea începù.

Începutul se făcù cu întroducţiunea musicala, executata de capel'a postata de dupa perdea. Apoi profesorul Weilen ceti prologul si întroducerea la tabloul primu. Dupa aceea cortin'a se redicà si se vedù primul tablou splendidu arangiatu : „Regele Rudolf I donéza ambilor sei fii Albrecht si Rudolf, la adunarea tierii în Augsburg, Austria, Steiermark, Krain, Marcul vindicu si Portenau.“ Tabloul făcù o impresiune extraordinaria, în deosebi moştenitorul de tronul Rudolf, cu coron'a pe capu, cu sceptrul în mână, represintându pe regele Rudolf, semená în adeveru unui portretu din timpurile vechi. Tabloul acesta, cá cele urmátore, s'a aretatu de trei ori.

Dupa o pauza scurta urmà întroducerea musicala si poetica la al doile tablou : „Ducele Albrecht întieptul emite la Viena în 25 nov. 1355 o ordine de casa, de dupa care provinciile austriace remânu nedespartite între cei patru fii ai sei Rudolf IV, Albrecht III, Fredericu III si Leopold III, si guvernate de celu mai betrânu.“ Tabloul acesta făcù impresiune prin variaţiunea colorilor.

În tabloul al treile : „Prim'a întelnire a lui Maximilian cu logodnic'a sa Maria de Burgund în Gent la 14 aug. 1477“, făcù mare efectu principes'a Gizella, care represintă pe Maria de Burgund, cu o céptia nalta burgundesa, cu peru lungu blondinu si rochia stratesuta cu auru.

În tabloul al patrale : „Carol V preda în adunarea din Worms la 28 apr. 1521 fratelui seu archiducele Ferdinand provinciile austriace“, a facutu deosebita sensatiune figur'a moştenitorului de tronul, carele cá si Carol V purtá unu pomposu vestmentu spaniolu.

Dupa pauza de jumetate de óra, pe care privitorii o petrecura în o sala laterala, unde s'a instalatu unu bufetu, urmà tabloul al cincile : „Împeratul Leopold I felicita pe ducele Carol de Lothringia dupa rentórcerea sa dela reocuparea Budei.“ În acesta escelá archiducele Eugen, dimpreuna cu moştenitorul de tronul.

În tabloul al siesele : „Împeratés'a Maria Teresia la drépt'a barbatului ei împ. Franciscu si încungiu-rata de tóta famili'a, saluta pe infant'a Isabella de Parma, mirés'a moştenitorului de tronul Iosif, în Laxemburg la 1 oct. 1760“, mai multi avura roluri frumóse. Deosebitu escelá archiduces'a Elisabeta, care, cá Maria Teresia, avea o haina de metasa albastra preserata bogatu cu diamante, o manta cu fire de auru, tinuta de doi pagii. Archiduces'a Maria Teresia represintă pe mirés'a lui Iosifu ; în giurul împeratesei Maria Teresia se grupau toti, pâna la miclele copilitie ale archiducesei Gizella. Moştenitorul de tronul Rudolf represintă pe Carol de Lothringia.

Dupa cetirea epilogului, capel'a nevedüta întoná imnul împeratescu si toti isi depusera omagele regelui si reginei. Represintatiunea se încheiá la 8 si 1/2.

Urmà unu supenu totu la archiducele Carol Ludovic, la care toti cei ce avura roluri în tablouri, luara parte în costumele respective. Astfel la mésa siedeá Isabella de Parma, Maria, împeratés'a Maria Teresia si Francisc Carol de Lothringia, împeratul Leopold I, principele Eugenu, împeratul Maximilian I, Carol V. Moştenitorul de tronul dise primul toastu, întru sânetatea unchiului seu Carol Ludovic, carele a arangiatu acés-

ta frumósa festivitatie ; acesta respunde multiamindul celor ce i dederá ajutoru la realisarea ideii, si închiná întru sânetatea parechei domnitore. Supenu se încheiá pe la 10 óre, si atunci se începù unu balu improvisatu.

*

Viena 23 aprilie sér'a.

Primiriile din diu'a a trei'a, facute adi înainte de miédiadi, au fost dóra înca mai interesante decéatu cele de pân'acuma. Ântâiu aparura cavalerii ordinului Maltesu în costumul lor ; apoi urmara mai multe deputatiuni, a nobililor din Boemi'a si din Austri'a de jos, cari tóte se dusera la „Burg“ în o lunga seria de trasure ; în fine veni deputatiunea din Seraievo, ai carei membrii purtau costume naţionale.

Predarea festiva a bisericei votive s'a facutu asemenea adi înainte de miédiadi cu mare pompa. Locu-tiutorul, cá presiedinte al consiliului pentru conducerea lucrârilor de edificare, predete archiducele protectoru Carol Ludovicu medali'a comemorativa. Apoi archiducele, esprimându în numele monarcului înalt'a sa recunoscintia, predete cheile bisericei cardinalului Kutschker.

Dupa acésta corul barbatescu executá mai multe cântece, între altele si o compositiune de archiducele Ferdinand Maximilian. În fine se desvelira cele doue table votive în coridoru, si cu aceste festivitaten se încheiá.

*

Viena 24 aprilie.

Serata la curte. Aséra la curte a fost o serata mare si splendida. Deóra-ce numerul celor invitati a trecut peste doue mii, nu numai salele redutei, dar si celelalte încaperi învecinate s'au pusu la dispositiunea publicului. La dorint'a Maj. Sale, toti membrii tuturor deputatiunilor au fost invitati.

Salele erau decorate cu flori, si iluminate de 3000 focuri de gazu. Societatea compusa din represintantii mai tuturor naţionalitatilor imperiului, în costumele lor naţionale, a oferitu o vedere fórte interesanta.

Maj. Lor aparura la 9 óre, si înainte de a veni primira felicitarile corpului diplomaticu. Regele avea uniforma de marsialu ; iér regin'a o roba de lilla deschisa, perle si diamante la gátu si diamante în peru.

Majestátile Lor convorbira cu mai multi dintre barbatii mai de frunte, si parasira serat'a la 10 óre.

Mis'a prima în biserice'a votiva s'a tinutu adi. Timpul nu a fost favorabilu, cáci de deminétia a începutu sè plóie, cu tóte aceste stradele sânt decorate, si unu publicu fórte numerosu unduléza pe strade, carele a privitu cu placere si trasurile cari mergeau la biserice'a votiva.

Ântâiu biserice'a fu consecrata, de cátra cardinalul Kutschker, si dupa ce tóte notabilitátile se adunara, la 11 1/2 aparura si Maj. Lor, si ocupara locu la stâng'a altarului. Dupa missa cardinalul cantá Te-Deum, si apoi parechi'a domnitore se rentórsa acasa.

De séra la 6 óre va fi la curte unu **prândiu familiaru**, dupa care, la optu óre, se va tîne **represintatiunea de gala** în teatrul de opera, si în fine mâne vom vedé **conductul festivu** — de nu va plouá.

IULIU.

Sinódele gr. or. române.

Archidieces'a Sibiului.

Siedint'a prima. (8/20 aprilie.) Sinodul s'a deschisu adi, dupa ce mai ântâiu asistaramu la liturgi'a celebrata de Esc. Sa mitropolitul Miron Romanul. În

cuvântul de deschidere. Esc. Sa facă o privire repede asupra celor diece ani, ce au să treacă în curându în er'a nouă înăgurata în viet'ia noastră bisericească prin crearea și întrodugerea statutului organicu.

Constatându rezultatele esperințielor sale, felicită bisericea noastră națională, pentru că a reeșitu a-si creă, a-si asigură, și din ce în ce a-si desvoltă instituțiunile liberale; de alta parte înse nu putu retacé nici aceea esperintia, că uneori poporul nostru, tieranul mai alesu, dar ici côle chiar și unii din clasele mai inteligente, înca nu se sciū folosí bine și corectu de drepturile, ce i le dau nóuele instituțiuni organice; iérasii alții sânt reci; și în fine unii nu sciū séu nu voiescu a sci legatur'a instituțiunilor mai nóue ale bisericei noastre particulare cu cele vechi ale bisericei universale.

Înse — continuă — tóte aceste lesne se potu îndreptá; ceea ce i face unic'a îngrigire seriósa, este, că sinodalitatea și peste totu noul organismu al nostru bisericescu cere dela publicul nostru mijlóce și sacrificii materiale, cari trecu peste tóta proporțiunea în care ar trebui să stea cătra rezultatele faptice ale sinodalității, și din anu în anu vor deveni o sarcina nesuportabila pentru credinciosii bisericei noastre. Dar și în asta privinția ne putem ajutorá, déca vom tiné contu la timpul scumpu și nu vom pré întinde discussiunile, și déca vom reduce speșele adunárilor noastre și vom creá unu fondu centralu.

Déca vom regulá aceste scaderi, — încheiá Esc. Sa, — cu totu dreptul vom puté fi mândrii de constituțiunea bisericei noastre!

Dupa acésta cuvântare fôrte bine primita, — cei mai tineri 6 însi fure chiamati a cuprinde locul de notari, și sinodul se împartí în 4 secțiuni verificátore.

Siedint'ia II. (9/21 aprilie.) Se asculta raporturile secțiunilor verificátore, și se verifica 41 de deputati, dupa care sinodul se declara constituitu. Se alegu notarii în persónele dlor: Moise Toma, Simion Popescu, Eugen Brote, dr. P. Barcianu, Sabin Piso și Absolon Todea, notaru generalu E. Brote.

Se alegu apoi optu comisiuni permanente, și anume: cea verificátore, financiara, școlara, pentru propuneri, bisericească, petiționara, bugetaria, și cea organizátore.

Apoi, la propunerea presidiului, se alege o comisiune, care să compuna o adresa de felicitare adresata Maj. Lor din incidentul nuntii de argintu.

În fine presidiul presinta actele oficiale, cari se dau comisiunilor.

UNU MEMBRU.

Eparch'ia Aradului.

Siedint'ia II. (9/21 aprilie.) Presidiul ordinaru deschidându siedint'ia, se trece la ordinea șilei, urmându raporturile secțiunilor verificátore.

În urmarea raporturilor, deputatii a căror alegere corespunde normelor prescrișe, se enuncia verificati; iér credențiionalele unora se transpunu pentru verificare comisiunii permanente verificátore, care se va alege dupa constituirea sinodului.

Presidiul, cu privire la nrul deputatilor verificati, enuncia că sinodul e constituitu.

Dupa acésta se procede la alegerea notarilor. Prin aclamațiune se alegu, din cleru Constantin Gurbanu și Ioanu Damsia, dintre mireni dr. G. Popa, I. Pap, P. Pap și dr. N. Oncu.

Apoi se alegu comisiunile permanente și anume: comisiunea verificátore, cea petiționaria, organizátore, bisericească, școlara, epitropésca, pentru censurarea fondurilor comune, și în fine comisiunea bugetaria.

Fiindu alese comisiunile, biroul le împarte actele presintate sinodului prin consistoriele din Arad și Oradea-mare.

Siedint'ia III. (10/22 aprilie.) Dupa autenticarea procesului verbalu al siedintiei de eri, presidiul presinta sinodului raportul seu despre școlele din diecesa, facutu pe bas'a esperințielor câștigate din rapórtele comisarilor esmisi de cătra sinodul din anul trecutu; raportul se dá comisiunii pentru școle.

Presiedintele presinta sinodului mai multe petițiuni întrate sub decursul sesiunii presinte, parte pentru ajutorarea preotilor saraci, parte pentru ajutorarea bisericeilor lipsite de mijlóce; tóte se dau comisiunii pentru petițiuni.

Trecându-se la ordinea șilei, vine comisiunea verificátore, care prin raportorul seu M. B. Stanescu, propune a se declará verificati deputatii cari nu fusera verificati prin secțiuni și a căror credențiionale se presintara numai dupa împartirea deputatilor în secțiuni verificátore.

Totu comisiunea verificátore propune ordonarea investigațiunii în cercul electoralu Vinga în cestiunea alegerii deputatului mirénu Petru Jurma; sinodul primesce propunerea, cu condițiunea că mandatul acestui deputatu să se sustina și pâna la terminarea investigațiunii.

Mai departe aceeași comisiune propune alta investigațiune în cercul electoralu Timisióra, cu privire la alegerea deputatului mireanu dr. Aureliu Babesiu, din motivul că în comun'a Bucovetiu, care numera numai 260 de fumuri, totusi au votatu 312 individi, — în contra acestei alegeri s'a însinuat și protestu; propunerea comisiunii se primesce.

În ambele casuri se esmite câte unu comisariu sinodalu; și anume pentru cercul primu dr. Nicolau Oncu, iér pentru al doile M. B. Stanescu.

Comisiunea organizátore înca își începe raportul, înse timpul fiindu înaintatu, continuarea se amâna pe siedint'ia viitoare.

UNU DEPUTATU.

Ce e nou ?

Fiul și ficele parehei regesci, moștenitoriul de tronul și surorile sale, archiduces'a Gizella și Maria Valeria, au datu parintilor lor cu ocasiunea serbării nuntii de argintu unu suveniru interesantu, care consiste dintr'unu tablou de renumitul Canon. În acest'a, între figurile alegorice ale festivitáții nuntii de argintu se afla și portretele bine nimerite ale pruncilor regesci.

Adresele de felicitare, tramise de corpurile legiuitóre ale Ungariei Maj. Lor regele și regin'a, la serbarea nuntii de argintu, sânt fôrte frumosu esecutate, ambele niște capete-de opera în caligrafia. Adresa a casei deputatilor începe cu o litera ilustrata, partea de-asupra a titlului e din litere de aur cu umbre negre, partea din jos cu umbrine albastra arginția; adresa a casei magnatilor asemene începe cu o litera ilustrata, cu arabescuri bogate și însemne unguresci. Testul adresei prime e compusu de Jókai, adresa a casei magnatilor e opera arhiepiscopului Haynald.

Serbarea șilei de 24 aprilie. Esc. Sa mitropolitul Miron Romanul a îndreptatu unu cerculariu cătra protopresbiterii din archidieceșca, spre a dispune că diu'a de 24 aprilie, iubileul de argintu a Maj. Lor, să se serbeze în tóte bisericele. Asemeni cerculare au emisu și Ill. Lor parintii episcopi Popasu și Mețianu.

Statu'a lui Eliade, lucrata cu multa arte în marmore de cătra artistul-sculptoru Ferrari din Roma, e deja gata. Mai este să se faca o colecta de 6000 lei pentru transportarea statuei la Bucuresci.

Regin'a Victoria si parechi'a regésc'a a Italiei în vinerea trecuta s'au întelnitu în castelul regescu de Monza. Dupa o preumblare în parcu si dejunul luat la Baveno, regele Umberto si soçi'a sa regin'a, se ren-tórsera la Roma.

Imperatul Vilelmu nu peste multu va începe sè-si facea cur'a la Wiesbaden. Decisiunea de mai nainte erá, cá imperatul, pe timpul petrecerii sale acolo, sè fia supraveghiatu de patru polițisti secreti; înse în urmarea celor petrecute de curéndu la Petersburg, decisiunea s'a schimbatu, si imperatul va fi însoțitu de 6 polițisti.

Ap'a la Seghedin nu numai nu scade, dar în urmarea ploilor multe din țilele trecute, înca a mai crescutu. Timpul nefavorabilu, plói'a si vântul, au împedecatu multu înaintarea lucrárilor de restaurare.

Cutremuru de paméntu. În țilele trecute în mai multe părți ale comitatului Torontal s'a simțitu cutremururi de paméntu. Dar paguba nicairi nu s'a produsu.

La Iasi traiesce o femeia de 103 ani, Bad'a Rada. Dêns'a e înca în putere, umbla singura pe la biserică si cunoscuti, mânânce bine, nu are înse nici o avere.

Suvenirea mortilor.

Vasilu Nistor de Capolnac, canonicu al bisericei catedrale gr. cat. de Oradea-mare, în acestu timpu vicariu gen. capitulariu, abate cu titlu précuratei Vergure Maria de Cicador, archi-diaconu al părților banatiane, asesoru al ss. Scaune consistoriale din Oradea-mare, Gherla si Blasiu, esaminatoru prosinodalu, membru al comitetului centralu al cottului Bihoru, a încetatu din viétia în urmarea unui morbu de câte-va țile prin apoplezia de plumoni, în 20 l. c. la 8 ore sèr'a, în anul 68 al viétii, si 43 al preotiei. În mormântarea se facu la 23 l. c.

Paul Docanu, procuroru în Români'a, precum ni se scrie din Viena, a încetatu din viétia acolo, la 14 l. c. în etate de 25 ani. În mormântarea lui s'a facutu la 16 l. c. asistându mai multi români de acolo.

Ioanu Ganea, parocu gr. or. în Ferihaz, Transilvania, a repausatu în lun'á trecuta, dupa ce a servitu 28 de ani la altarul Domnului.

Iustina Cupsia n. Ciocasiu, soçi'a parocului gr. or. din Costeni, Transilvania, a muritu la 2 14 aprilie, în etate de 19 ani, traindu abia unu anu si jumetate cu soçiul seu de casatoria.

Maria Demianu, soçi'a negutiatorului Demetriu Demianu din Sighisóra, a repausatu în Sibiu la 11 aprilie în etate de 43 ani.

Logogri fu.

— De Dimitrie Prunesiu. —

Din urmatóarele 16 silabe sè se formeze 6 cuvinte, acáror litere inițiale cetite de sus în jos si dela stâng'a cátra drépt'a, (cuvéntul primu), dau numele unui orasiu din Bulgaria, carele în resboiul espiratu a jucat unu rolu fórte însemnatu, si unde Români si-au câștigatu lauri nemuritori; iéra literele finale cetite de jos în sus si dela drépt'a spre stâng'a, (cuvéntul ultim), dau numele altui orasiu unde Roșiorii au facutu bravuri admirabile:

Le, ta, a har, vo, plev, ro, ov, na, na, va, reu, par, es, ruh, te.

1) Numele unui orasiu în Bulgaria; 2) Capital'a Galiției; 3) Numele unui generalu spaniolu, ce nu de multu a repausatu; 4) Unu profetu biblicu; 5) Numele unui riu în Hertiegovina; 6) Acestu nume cetitu din apoi dà numele altui orasiu din Bulgaria.

Terminul de deslegare e 7 maiu. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

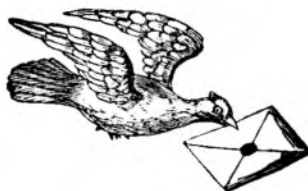
Deslegarea ghicitei din nr. 21 :

„Carnevalu.“

Bine au deslegat'o dómnele si domsiórele: Rosa Faracasiu, Eleonora Popu, Persida Gebelesiu, Fabia Damsia, Maria B. Biju, Anastasia Borca, Emilia Onciu, Iuliana Popu, Sofia Cernicu, Amalia Crisianu, Maria Popescu, Eufrosina Popu, Iosefina Popovicu, si dnii : C. I. Darabanu, Simeon Dragomiru, Averchie Macovei.

Premiul l'a câștigatu dsior'a Amalia Crisianu în Satu-nou.

Post'a Redacțiunii.

La mai multi. Pacinția Asia ni s'au îngramaditu co-respundintiele din róte părțile, si spačiul nostru e atátu de angustu, încátu furemu siliti sè amânámu publicarea celor ce nu-su de interesu momentanu.

Viena. Ai pré întárđiatu cu ele. Acuma sânt altele la ordinea țilei.

Versurile : Gradinariul, Cátra primavéra, Éu asculta. Nóptea scade, Iulia, nu se potu publicá

I N S E R T I U N E.

Medicina sigura contra umflaturei de splina la vitele cornute mari si mici : adeca boi, vaci, oi si a.

Prin mâncarea halósa de nutretiu verde : trifoiu, frumdia de brósb'e, si a. mai ales primavér'a, dar si prin lucrarea peste mesura cu vitele tragetóre cornute, adese ori se întémpla, cá acele capeta umflatura de splina; morbu periculosu si aducetoru de mórte repede.

În contra acestui morbu periculosu, sciinti'a medicala a aflatu mijlocul celu mai siguru, si mai potrivitu într'o medicina, care în chipu de fluidu se dà vitei morbóse, si aceea în timpu de 5—8—10 minute iérase se face sânetósa.

Medicin'a se cuprinde în sticla (flacon) deosebita si provediuta cu instructiunea de folosire, **prețiul unei sticle e 80 cr. v. a.**

Acésta medicina, acárei fabricațiune si depozituri se afla în apotec'a mea în orasiul **Vatiu** (Vác, Waitzen) îmi permitu a o recomándá onorat. publicu economu si proprietariu de vite cornute de tóta plas'a, cu atátu mai caldurosu, si cu mai mare fiduția, cu cátu me aftu deja si în posesul de multe scrisori recunoscatóre de bunul si folositoriu succesu cu carele în fórte multe casuri s'a doveditu.

Comisiunile de tramitere pe lâng'a recepere postala (Postnachnahme) bucurosu si promptu se împlinescu prin espedițiunea apotecei mele în orasiul **Vác** (Vatiu, Waitzen) lâng'a Budapesta.

Georgiu Radulescu
farmacistu în Vatiu.

(1—3.)

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**